

Arrest

nr. 320 986 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERBEKEN *loco* advocaat K. VERHAEGEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. Je bent geboren in het dorp Gospandara, district Bagrami, provincie Kabul, Je woonde daar tot augustus 2021. Je ging tot de achtste klas naar school en je volgde in Afghanistan ook een cursus Engels en Dari,

Jouw vader werkte vroeger een tijdlang als militair procureur in een rechtbank in Kabul, waarbij hij beslissingen nam in dossiers en zo verantwoordelijk was voor vele opsluitingen van talibanstrijders,

Op de tweede dag na de machtsovername kwamen er talibanleden naar jullie huis om jouw vader te zoeken. Jouw vader was toen niet thuis, maar ze hebben jou geslagen, het huis doorzocht en gezegd dat ze jou

zouden meenemen als je vader de volgende dag niet thuis was. Je belde meteen daarna naar je vader om hem te waarschuwen. De volgende ochtend belde jouw vader je terug op om te zeggen dat een taxi jou zou komen ophalen. je bent zo naar Salim Karwan verhuisd, waar je drie dagen verbleef. Tijdens die drie dagen stuurde de taliban vier dreigbrieven naar jullie. Ook kwam de taliban nogmaals naar jullie huis en vroegen jouw moeder waar haar man en zoon waren. Meteen na hun bezoek belde je vader om te zeggen dat je niet mocht terugkeren naar huis en dat je naar Company moest gaan, waar je een bus moest nemen naar Nimruz. Toen je in Nimruz was aangekomen, heb je je vader teruggevonden.

Jullie reisden samen via Pakistan naar Iran, Toen jullie aan de grens waren met Turkije, ontstond er chaos en raakte je gescheiden van je vader. je hebt sindsdien niets meer van hem gehoord. Je reisde alleen verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Zwitserland en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 19 juli 2022. Je diende dezelfde dag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde bij aankomst in België dat je geboren was op [...] maart 2007 en bijgevolg dat je vijftien jaar was,

Na jouw vertrek verhuisden jouw moeder, broers en zussen naar het huis van jouw maternale oom Hussein in Kudghel, waar ze tot op heden verblijven. De taliban kwamen hen nog vragen waar jij en je vader nu zijn. Jouw familie zegt hen dan dat ze niet weten waar jullie zijn.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban omwille van de voormalige job van je vader. Ook vrees je in Afghanistan niet te kunnen leven op de manier waarop je dit in België doet.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende documenten neer: een kopie van jouw taskara; een kopie van de werkbadge van je vader; kopieën van zes dreigbrieven; een kopie van een klachtbrief die diende als oproep aan de bevolking ter arrestatie van jouw vader en jezelf; een kopie van een brief geschreven door de dorpelingen ter bevestiging van de job van je vader en zijn problemen; een kopie van een waarderingsbrief omtrent de job van je vader, opgesteld door leden van het Ministerie van Onderwijs; een USB stick met een filmpje over talibanleden die jouw huis bezochten; foto's van je vader met collega's; een foto van jezelf met je vader; een foto van de verwondingen die je opliep tijdens jouw reisweg; een certificaat van Mind-Spring ter bevestiging van jouw deelname aan een cursus over het omgaan met stress; een aanvraag van bijzondere jeugdzorg; jouw dossiernummer voor contact tracing van het Rode Kruis. Op 2 juli 2023 maakte je via mail opmerkingen over op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er

je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Je haalt aan dat je stress en slaapproblemen hebt (zie CGVS, p. 4) en je legt een attest neer van bijzondere jeugdzorg, waarin wordt gevraagd jou naar een rustigere leefomgeving te brengen en jouw psychologische hulp te bieden. Psychotherapeute L.A.D. beschrijft in dit attest dat je moeilijk tot rust komt en last hebt van herbelevingen. Je legt ook een certificaat neer van Mind-Spring, waaruit blijkt dat je deelnam aan zes sessies over het omgaan met stress, georganiseerd door The Human Link. Noch uit deze attesten, noch uit jouw verklaringen, blijkt dat je niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Uit je verklaringen blijkt dat je Afghanistan bent ontvlucht uit vrees om problemen te krijgen met de taliban omwille van de voormalige job van jouw vader. Na grondig onderzoek van je vluchtrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, 52 van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Uit of de beschikbare Individuals van informatie augustus (het 2022 EUAA-rapport Afghanistan. Targeting https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat je vader dreigbrieven ontving, dat de taliban hem kwamen zoeken en dat hij is gevlucht. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover, om de volgende redenen:

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat jouw verklaringen over de problemen van jouw vader niet consistent zijn. Tijdens jouw registratie in België stelde je nog nadrukkelijk dat JOUW vader doodsb bedreigingen kreeg voordat de taliban kwamen en dat hij hierdoor besloot te vluchten (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 19/07/2022, p. 4). Wanneer je op het CGVS gevraagd wordt wanneer jouw vader voor de eerste keer bedreigd werd, stel je dat de taliban naar jullie kwamen om jouw vader te bedreigen, twee dagen na de machtsovername (zie CGVS, p. 16). Wanneer je gevraagd wordt Of jullie geen problemen hadden voor de machtsovername, stel je van niet en voeg je daaraan toe dat jij naar school ging en je vader naar zijn werk ging (ibid.). Pas wanneer je wordt gewezen op jouw verklaringen die je tijdens jouw allereerste interview aflegde, pas je je verklaring aan en stel je dat je vader vroeger ook problemen had met de taliban (ibid.). Wanneer je gewezen wordt op deze tegenstrijdigheid, verklaar je dat het probleem vroeger alleen voor je vader was en dat jullie niet werden bedreigd (ibid.). Je klaart hiermee echter niet uit waarom je eerst verklaarde dat je vader vroeger niet bedreigd werd. Door jouw tegenstrijdige verklaringen over de bedreigingen van jouw vader vóór de machtsovername, wordt de geloofwaardigheid van jouw beweringen over de problemen die je vader gehad zou hebben als gevolg van zijn job reeds op losse schroeven gezet.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat ook jouw verklaringen over de bedreigingen die jullie na de machtsovername zouden hebben ontvangen, niet weten te overtuigen. Je legt ter bewijs van de bedreigingen door de taliban kopieën van dreigbrieven neer, een kopie van een klachtbrief en een kopie van een brief van de ouderlingen. Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat kopieën geen waarborg bieden kunnen inzake authenticiteit, waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit (vroegere) officiële bronnen die via corruptie worden verkregen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet dan ook worden gezien in samenhang met jouw verklaringen. Jouw verklaringen over elk van deze documenten zijn echter dermate vaag en tegenstrijdig, dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van je verklaringen over de bedreigingen én aan de bewijswaarde van de documenten.

Zo dient te worden opgemerkt dat je het hebt over slechts vier brieven, twee op naam van je vader en twee op jouw naam (zie CGVS, p. 9). Wanneer je expliciet wordt gevraagd Of er in totaal dan vier brieven waren, beaamt je dat het er ongeveer vier waren en dat je er alleszins vier hebt meegenomen (ibid.). Je legt echter zes dreigbrieven neer en een klachtbrief van de taliban waarin ook gedreigd wordt (zie brieven met vertalingen in administratief dossier).

Dat je tijdens jouw persoonlijk onderhoud niet weet hoeveel brieven je meebracht en neerlegt, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over deze brieven, temeer je ongeveer acht jaar school hebt gelopen in Afghanistan (zie CGVS, p. 5) en van jou kan verwacht worden dat je de precieze aantallen weet..

Bovendien kloppen jouw verklaringen over de data van de dreigbrieven niet met de informatie die op de brieven zelf staat genoteerd. Je stelt dat je na de machtsovername drie dagen in Salim Karwan woonde (zie CGVS, p. 5) en dat je uit Afghanistan vertrok in augustus na de machtsovername (zie CGVS, p. 10). Je stelt dat de taliban een brief stuurden toen jullie in jullie tweede huis verbleven (zie CGVS, p. 9). Wanneer je wordt gevraagd Of jullie de vier brieven ontvingen tijdens de drie dagen dat jullie in Salim Karwan woonden, beaamt

je dit (zie CGVS, p. 10). Wanneer je later opnieuw gevraagd wordt wanneer jullie de dreigbrieven ontvingen, verklaar je dat jullie die ontvingen toen jullie in Salim Karwan woonden (zie CGVS, p. 14) en dat ze alles samen hebben gebracht (zie CGVS, p. 15). Je voegt hieraan toe dat je op het moment dat ze de brieven brachten buiten was om eten naar huis te brengen (ibid.). Je plaatst met andere woorden zelf de ontvangst van de dreigbrieven in de maand augustus 2021. Uit de kopieën van de dreigbrieven die je neerlegt, blijkt echter dat alle data die erop staan op een later tijdstip vallen, namelijk tussen september 2021 en maart 2022. Jouw verklaringen over de data van deze brieven komen dus niet overeen met de stukken die je neerlegt, waardoor er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van je verklaringen over het moment van de ontvangst van de brieven. Daarnaast komt het ook ongeloofwaardig over dat de taliban meerdere brieven tegelijk zouden afgeven. Daarop gewezen, verklaar je dat de taliban de brieven eerst naar jullie eerste huis wilden brengen, maar dat jullie daar niet waren. Vlak erna zeg je echter dat je het niet weet (zie CGVS, p. 15), waaruit blijkt dat jouw eerste antwoord zuiver speculatie was. Je klaart de aangehaalde onaannemelijkheid niet uit, zodat de geloofwaardigheid van je relaas hierover opnieuw in het gedrang komt.

Ook blijken jouw verklaringen over de ontvangst van de klachtbrief tegenstrijdig. Je stelt dat deze brief samen met de dreigbrieven naar jullie huis werd gestuurd (zie CGVS, p. 13). Wanneer je wordt gevraagd waar jij was toen jullie deze brief ontvingen, stel je dat je ergens onderweg was, in Iran of zo (ibid.). Wanneer je daarna gevraagd wordt of jullie de brief dan kregen nadat jij vertrokken was, bevestig je dit (ibid.). Wanneer je vervolgens erop wordt gewezen datje eerder zei datje de klachtbrief samen met de dreigbrieven ontving toen je nog thuis woonde, pas je je verklaring aan en stel je dat je de klachtbrief en de dreigbrieven kreeg toen je nog in Afghanistan was (ibid.). Wanneer je gevraagd wordt hoe het komt dat jouw verklaringen daarover verschillen, stel je dat je dacht dat je gevraagd werd naar je vader en dat hij toen in Nimruz was (ibid.). Dit klaart echter niet jouw tegenstrijdige verklaringen uit over de ontvangst van de klachtbrief niet uit. Daarbij dient ook te worden opgemerkt dat de datum op deze brief 27/8/1443 blijkt te zijn, wat overeenkomt met 31 maart 2022 (zie administratief dossier). De brief werd dus pas opgesteld zo'n zeven maanden na jouw beweerde vertrek uit Afghanistan, en niet toen jij nog in Afghanistan was, noch toen je in Iran was, vermist je daar verbleef tot zo'n drie maanden na jouw vertrek uit Afghanistan (zie verklaring DVZ d.d. 17/02/2023, punt 34). Jouw inconsistente verklaringen over deze klachtbrief ondermijnen dus verder jouw geloofwaardigheid over de bedreigingen door de taliban.

jouw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd wanneer je verklaringen aflegt over de brief van de ouderlingen. Je stelt dat zij die brief schreven in de tijd van de machtsovername, toen jullie van daar vertrokken (zie CGVS, p. 12). In de brief staat echter genoteerd dat je vader en jij op dat moment al negen maanden spoorloos waren (zie de vertaling van de brief in het administratief dossier). Hoewel er geen datum op de brief staat, toont de inhoud ervan aan dat de brief maanden na jouw vertrek werd opgesteld. Je verklaart dat de ouderlingen met de brief wilden aantonen dat je vader voor de overheid heeft gewerkt en dat jullie leven in gevaar was, maar je slaagt er niet in te verklaren wat ze wilden bereiken met het versturen van die brief, hoewel je hier drie keer naar gevraagd wordt (ibid.). Jouw verklaringen over deze brief zijn dan ook nefast voor jouw geloofwaardigheid in verband met de problemen die jij en je vader hadden in Afghanistan, temeer gezien blijkt dat je wel goed kan lezen (zie CGVS, p. 12-13).

Naast jouw ongeloofwaardige verklaringen over bovenstaande documenten, overtuigen ook jouw overige verklaringen wat betreft jouw eigen problemen niet. Wanneer je gevraagd wordt waarom de taliban jou bedreigden, stel je zelf dat je niets met hen te maken had en ze jou daarom met rust lieten (zie CGVS, p. 17). Je verklaart dat ze jou enkel bedreigden omdat ze jouw vader niet konden vinden (ibid.). Je haalt geen andere redenen aan waarom de taliban het op jou gemunt zouden hebben. Bovendien slaag je er niet in te verklaren wat de taliban van jou wilden. Wanneer jou dit wordt gevraagd, stel je enkel dat ze zeiden dat je je vader moest vinden (ibid.).

Gezien de problemen je die vader zou hebben gekend niet geloofwaardig zijn, kan er ook geen geloof gehecht worden aan jouw verklaringen over je eigen wedervaren met de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat de taliban het zodanig op jou gemunt hebben dat je vervolging dient te vrezen. Het loutere feit dat je een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van de problemen die voor jouw vertrek zouden hebben plaatsgevonden, kan er ook geen geloof worden gehecht aan jouw verklaring dat de taliban je familie nog kwamen vragen waar jij en je vader zijn (zie CGVS, p. 15, p. 17), aangezien dit element eruit voortvloeit. Bovendien merkt het CGVS op dat de taliban na jouw vertrek jouw familie tot op heden niet lastig vallen. Je stelt dat de taliban hen nog brieven hebben gestuurd en naar jou en je vader zijn komen vragen (me CGVS, p. 15). Wanneer je gevraagd wordt wat er nog precies gebeurde na jouw vertrek, stel je enkel dat de taliban naar jullie kwamen vragen en dat je familie hen zei dat ze niet weten waar jullie zijn (zie CGVS, p. 17). Wanneer je wordt

gevraagd of jouw familie nog bedreigd werd, stel je enkel dat de taliban zeggen dat jij en je vader naar hun rechtbank moeten gaan (ibid.). Je haalt geen bedreigingen of andere problemen aan die jouw andere familieleden gekend zouden hebben. Uit jouw verklaringen dient te worden vastgesteld dat, naast een ogenschijnlijk gemoedelijk bezoek van de taliban na, jouw familie geen problemen meer had. Dit gegeven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaring dat de taliban jou en jouw vader nog zouden zoeken.

Gelet op al het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde problemen van jouw vader. Ook wordt vastgesteld dat noch jij, noch jouw andere familieleden tot nu toe persoonlijke problemen ondervonden in Afghanistan. Jouw verklaringen hierover zijn immers niet geloofwaardig (cfr. supra). Hierdoor zijn er geen indicaties om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend, en evenmin de status van subsidiair beschermde zoals bepaald in art. 48/4, 52 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Het CGVS dient ook op te merken dat een groot deel van jouw familie op heden nog in Afghanistan verblijft. Je verklaart dat jouw moeder, broers en zussen momenteel in Kudghel verblijven bij jouw maternale oom (zie CGVS, p. 7). Het CGVS concludeert dan ook dat je in Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt waarbij je terecht zou kunnen bij terugkeer,

Verder moet worden vastgesteld dat je geen elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsvername door de taliban impact heeft op jouw nood aan internationale bescherming. Wanneer je wordt gevraagd naar de impact op de Situatie van jouw familie, stel je dat jouw zus niet meer naar school kan gaan, dat vrouwen geen rechten meer hebben, en dat personen die voor de voormalige overheid werkten gezocht worden (zie CGVS, p. 17). Uit jouw verklaringen blijkt echter niet dat jij bij terugkeer terecht zou komen in een problematische gezinssituatie. Wanneer je wordt gevraagd of er naast de (ongeloofwaardige) problemen door de job van jouw vader, nog andere redenen zijn waarom je niet zou kunnen terugkeren, haal je geen andere redenen aan (zie CGVS, p. 10). Je spreekt dus niet op eigen initiatief over jouw verblijf in België als mogelijke factor die jouw terugkeer zou kunnen bemoeilijken. Wanneer je wordt gevraagd naar jouw bezigheden in België, haal je aan dat je naar school gaat en in je vrije tijd cricket en voetbal speelt in het opvangcentrum (zie CGVS, p. 2). Je haalt geen activiteiten of ideologieën aan die problematisch kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan. Wanneer je gevraagd wordt Of de machtsvername jouw mogelijkheid om terug te keren zou beïnvloeden, verklaar je dat je in België je baard scheert en jouw eigen kledingstijl kiest (zie CGVS, 1B). Je verklaart ook dat je in België kan studeren en dat als je hier iemand ziet die je leuk vindt, je die rechtstreeks mag aanspreken (ibid.). Ook verklaar je dat je nog moslim bent maar gestopt bent met bidden, terwijl je dit in Afghanistan wel deed (ibid.). Wanneer je hiernaar wordt gevraagd, haal je geen andere manieren aan waarop je je religie in België anders beleeft (ibid.). Oe mogelijkheid dat je je geloof in België minder praktiseert impliceert niet dat je van je geloof gevallen bent en evenmin dat je je bij terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan de gebruiken van jouw gemeenschap. Jij brengt geen concrete elementen bij die wijzen op het tegendeel. Wanneer je op vraag van jouw advocaat expliciet gevraagd wordt of je je in België verder nog aan andere regels houdt, heb je niets meer toe te voegen (zie CGVS, p. 19). Jouw verklaringen over jouw gedragingen in België zijn algemeen en volstaan niet om aan te tonen dat deze elementen deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren.

Nergens blijkt dat je je hierom niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten en gebruiken bij een terugkeer. Daar je geen dergelijke concrete elementen hebt aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op jouw persoonlijke situatie.

De overige door jouw neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. De kopie van jouw taskara kan enkel jouw identiteit en herkomst aantonen, een element dat niet ter discussie Staat in onderhavige beslissing. De kopie van de werkbadge van jouw vader, de kopie van het waarderingsattest omtrent de job van je vader en de foto's van je vader met collega's, dienen enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over zijn job bij de voormalige overheid. Oe foto van jezelf met jouw vader dient enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over jouw familie. Het dossiernummer van het Rode Kruis toont dient enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen dat je op zoek bent naar je vader, Al deze elementen staan op zich niet ter discussie in deze beslissing.

Wat betreft de foto's van jouw verwondingen, wordt opgemerkt dat je hierover verklaart dat je deze opliep tijdens jouw reisweg en dat je momenteel nog de littekens hebt (zie CGVS, p. 11). Het loutere feit dat je verwondingen opliep tijdens jouw reis, volstaat niet om een actuele nood aan internationale bescherming aan

te tonen, vermits het geweld waarvan je slachtoffer was geen link heeft met één van de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Jouw vroegere verwonding houdt evenmin verband met de criteria zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de USB stick met het filmpje waarop te zien is dat de taliban jouw broer aanspreken, dient te worden opgemerkt dat aan privé-video's geen bewijswaarde wordt toegekend daar deze door mogelijke enscenering

van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Het gewicht dat aan dit bewijsstuk wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van jouw verklaringen.

Wat betreft de correctie die je bezorgde op 2 juli 2023 als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud, stel je dat jouw psychotherapeute D.L.A. heet, dat je zonder succes hebt geprobeerd je vader te contacteren, dat je sprak over een plaats dichtbij Dastga, dat één van de zussen van je vader in Hussankhel woont, dat je vader niet thuis was de tweede dag dat de taliban waren langsgekomen, dat de taliban dezelfde nacht zijn gekomen, dat de school in Gospendara door jouw vader werd geopend, dat de voorzitter van de jeugdraad van Gospendara te zien is op één van de foto's, dat Z.H.A. te Zien is op een foto, en dat het dorp Salim Karwan heette. Deze opmerkingen veranderen echter niets aan bovenstaande vaststellingen, gezien deze elementen niet ter sprake komen in de argumentatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval* naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van Wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EIJAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er

voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HV), 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, 5 39). Tot Slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op files.rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf de COI Focus Afghanistan. <https://www.cgvs.be/sites/default/>, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald.

De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende

noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke conateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan, LINOCHA rapporteerde in de periode 1 januari — 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. IJ laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, 5 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met dé rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, S 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 5 75 en S 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, S 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene Situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een Situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften mals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkenvijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals

wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet* waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HV) 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 55 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, S 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HV) 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen — zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting —, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, and mobility in op Kabul Mazar-e state Herat City van protection, augustus 2020, beschikbaar Sharif, and https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het

aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over

te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld,

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding

zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals; het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken, U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld datje tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je in Afghanistan tot aan jouw vertrek naar school ging en dat je ook extra taallessen nam (zie CGVS, p. 5). je hebt nog regelmatig contact met je moeder (zie CGVS, p. 8) en je hebt ook nog contact gehad met een klasgenoot in Afghanistan (zie CGVS, p. 11). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer,

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, IJ bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast,”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “[a]rtikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”) en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikel 10 en 11 van de Grondwet, artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“1. Hoger belang van het kind

Gelet op het feit dat verzoeker, volgens zijn verklaring en ondersteund door zijn taskara, vaccinatiekaart en geboorteakte, een niet-begeleide minderjarige is, en er hieromtrent nog geen definitieve beslissing werd genomen door de Raad van State, dient zijn hoger belang als kind gewaarborgd te worden in de asielprocedure zelf op grond van artikel 24 van het Handvest van Grondrechten en artikel 57/1, §4 van de Vreemdelingenwet.

[theoretische uiteenzetting inzake het hoger belang van het kind met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer]

2. Risico op vervolging omwille van verzoekers vader zijn job

Verzoekers vader werkte als militair procureur in een rechtbank van Kabul. Verwerende partij betwist de door verzoeker aangehaalde problemen voor hem en zijn vader als gevolg van deze job.

Verwerende partij betwist echter niet dat verzoekers vader die job uitoefende en dat het wel degelijk om verzoekers vader gaat.

Verzoeker legde dan ook een kopie van zijn taskara, een kopie van de werkbadge van zijn vader, een kopie van een waarderingsattest omtrent de job van verzoekers vader, foto's van verzoekers vader met zijn collega's, en een foto van hemzelf met zijn vader voor. De afstammingsband en de job van verzoekers vader kan bijgevolg niet op een redelijke wijze betwist worden.

Uit de objectieve landeninformatie, die hieronder zal aangehaald worden, blijkt dat verzoekers vader en diens dichte familie deel uitmaken van een geïdentificeerde risicogroep, waarvan het algemeen geweten is dat de leden uit de leden uit die groep een ernstig risico op vervolging door de taliban lopen. Dat verzoeker en zijn vader aldus bedreigd werden door de taliban is bijgevolg allesbehalve van de pot gerukt. De problemen die verzoeker en zijn familie reeds kenden in Afghanistan zijn bijgevolg zeker niet onaannemelijk.

Zelfs in het geval ervan uitgegaan wordt dat verzoekers familie geen problemen had voor zijn vertrek uit Afghanistan, wijst de beschikbare en objectieve landeninformatie een ernstig risico op vervolging voor leden van de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten en hun familieleden. Hierbij moet benadrukt worden dat verzoeker en zijn vader nog steeds gezocht worden door de taliban.

[verwijzingen naar landeninformatie en rechtspraak]

Verzoekers loopt bij terugkeer naar Afghanistan als familielid van voormalig overheidspersoneel wel degelijk een risico op vervolging door de taliban op grond van politieke overtuiging (echt en toegedicht).

3. Verplichtingen asielinstanties qua onderzoek: samenwerkingsplicht

[theoretische uiteenzetting]

In verzoekers specifieke geval is verwerende partij niet afdoende ingegaan op de objectieve risico's die gepaard gaan met langdurig verblijf in het Westen. Het leven van verzoeker in België werd onvoldoende in kaart gebracht tegen het licht van de mogelijke consequenties die dit kan hebben bij terugkeer (zie infra).

Ondanks het feit dat verzoeker Afghanistan ontvlucht is net na de machtsovername door de Taliban, en de situatie in Afghanistan na zijn vertrek fundamenteel gewijzigd is, informeerde verwerende partij niet meer diepgaand naar de redenen waarom verzoeker niet kan terugkeren.

Uit het gehoorverslag blijkt dus dat verwerende partij geen enkel daadwerkelijk onderzoek voert naar de risico's ingevolge het verblijf van verzoeker in het Westen.

Verwerende partij stelde een slechts een tweetal vragen over verzoekers geloof, terwijl verzoeker duidelijk aangaf dat hij nog wel moslim is maar zich allesbehalve aan alle geloofsregels houdt, laat staan dat hij zich zou houden aan de religieuze regels die taliban oplegt aan de Afghaanse burgerbevolking. Gezien dit een erg belangrijk aspect is van verzoeker verzoek om internationale bescherming had verwerende partij hier een grondiger onderzoek naar moeten voeren, hetgeen ze volledig heeft nagelaten.

Verwerende partij stelde ook nauwelijks vragen naar de integratie van verzoeker of zijn verwestering. Nochtans gaat het om een objectief risico dat door verwerende partij onderzocht moet worden. Uit het voorgaande blijkt onomstotelijk dat verwerende partij met verwestering, net als met de rechtspraak van Uw Raad, niet aan de slag gaat.

Het persoonlijke onderhoud zou een platform moeten zijn dat verzoeker in staat stelt om de nuttige elementen uiteen te zetten in dialoog met de asielinstantie, net om het risico zo concreet mogelijk te maken voor verzoeker. Verwerende partij schendt dan ook de samenwerkingsplicht.

[...]

Verwerende partij schendt de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht door deze risico's niet, zoals gevraagd, samen met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker zelf ook kan begrijpen.

4. Verplichtingen asielinstanties qua onderzoek: Landeninformatie

[theoretische uiteenzetting inzake de betrouwbaarheid van bronnen en het onderzoek, met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer]

5. Tekort aan informatie

Om te beoordelen wat de voorzienbare gevolgen zijn van een terugkeer of verwijdering naar Afghanistan dient de algemene situatie onderzocht te worden in het licht van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.⁵² In het huidige geval van Afghanistan stoten we echter op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit censuur door de Taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de Taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kaboel beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de Taliban de bevolking oplegt. Daarnaast zijn er nog geen afgewezen asielzoekers die uit het Westen terugkeren sinds de val van de regering en is er geen actuele informatie over de risico's voor dergelijke terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wél beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen qua betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen.

a. Algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan

[uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

b. Gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren

[uiteenzetting op basis van landeninformatie]

6. Kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verwerende partij zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen

[uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

7. Kritiek op de vaste rechtspraak van de RvV

[algemene uiteenzetting]

8. Analyse van de meest recente landeninformatie van december 2023

[analyse van landeninformatie]

9. Risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker

a. Effectieve terugkeer als uitgangspunt risicobeoordeling

[algemene analyse aan de hand van landeninformatie en rechtspraak]

b. Afbakening en identificatie correcte risicogroep

[algemene uiteenzetting aan de hand van landeninformatie en rechtspraak]

c. Gelijkenissen en verschillen met de Sufi en Elmi casus

[theoretische uiteenzetting]

d. Het risico bij de terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst

i. Uiteenzetting van het risico

[algemene uiteenzetting op basis van landeninformatie]

ii. Landeninformatie die wijst op dit risico

[verwijzingen naar landeninformatie die wijst op het risico bij binnenkomst]

e. Risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst

i. Kwalificatie van het risico

[theoretische uiteenzetting]

ii. Landeninformatie die wijst op het risico

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie]

iii. Toegepast op verzoekers profiel

Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft²⁷⁹, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Door zijn jonge leeftijd bij vertrek en de tijd die hij in Europa op puberleeftijd heeft doorgebracht waarin hij sterk beïnvloedbaar was door interne en externe factoren, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt.

Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023²⁸⁰ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

a) Het gebied van herkomst:

Volgens EUAA is er een groter risico in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit district Bagrami hetgeen ruraal gebied is waar een meerderheid van Pashtunen wonen.²⁸¹

b) Leeftijd

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij amper 14 jaar oud was. Ook bij aankomst in België ongeveer 3 maanden later was verzoeker nog steeds maar 15 jaar oud.

Ondanks dat hij een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan doorbracht, bevindt hij zich dus nog aan het begin of hoogstens middenin de puberteit, die door Uw Raad wordt omschreven als een belangrijke fase in de ontwikkeling als adolescent waarin jongeren sterk beïnvloedbaar zijn door externe invloeden in de omgeving (RvV arrest van 24 mei 2023 nr. 289 267, p 19).

Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

c) Duur van het verblijf in een westers land

Verzoeker verliet Afghanistan in de zomer van 2021, na de machtsovername. Verzoeker is ondertussen 2,5 jaar weg uit Afghanistan. Verzoeker was op dat moment 14 jaar oud. Verzoeker kwam op 19 juli 2022 aan in België en sindsdien verblijft hij onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

d) Verzoekers opvoeding

Verzoeker groeide op in een gezin dat qua wereldbeeld aanleunde bij de voormalige door het westen gesteunde overheid in Afghanistan. Zelfs toen hij nog in Afghanistan woonde was het wereld- en mensbeeld dat verzoeker meekreeg van thuis volledig in strijd met hetgeen de taliban verwacht en oplegt en afdwingt van de Afghaanse bevolking.

e) Verzoekers leven in België

Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor aan dat hij nog steeds moslim is maar de religieuze regels niet strikt opvolgt. Verzoeker bidt niet in België, terwijl hij dit in Afghanistan nog wel deed. Verzoeker gaf ook aan dat hij

zijn baard nu scheert, zijn eigen haarstijl bepaalt, shorts draagt, en op en open vrije manier met meisjes wenst om te gaan. (NPO, p. 18)

Verzoeker volgde OKAN onderwijs aan het IMS 'Instituut Maria Stella', waar hij in een gemengde klasgroep zit. (stuk 7)

Verzoeker doet ook een studentenjob in een restaurant aan de Groenplaats in Antwerpen, waar hij onder andere alcohol serveert. (stuk 6)

Verzoeker volgde eveneens een cursus gendergelijkheid. (stuk 8) Verzoeker volgde ook een cursus bij Mindspring.

Uw Raad oordeelde in een arrest van 6 juli 2023 (nr. 291 596) reeds het volgende over Mind-spring: [...]

Verzoeker, die Afghanistan onmiddellijk na de Talibanovername heeft verlaten, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn regio van herkomst de Taliban-normen actueel concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.

[...]

10. Het Talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers

Uit de richtlijnen van UNHCR blijkt dat in gebieden die gecontroleerd werden door de Taliban in de periode 2001 - 2021 de dagelijkse controle over mensen hun leven repressief en dwingend was, de rechtsstaat en menselijke waardigheid ondermijnende. Dit brengt een vierde risico met zich mee, leven onder Talibanbestuur.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie]

11. Essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling

[...]

12. Socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie en rechtspraak]

Er zijn serieuze indicaties dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder.

Het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.

Verzoeker meent dat hem om alle bovenstaande redenen internationale bescherming dient toegekend te worden."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

4. Attest van de Afghaanse Ambassade;

5. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

6. Foto werk

7. Foto's klasgroep

8. Attest cursus gendergelijkheid

9. Attest Mindspring".

2.3. Bij aanvullende nota van 28 november 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;

- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;

- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;

- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;

- EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van november 2024.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 28 november 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

1. *Inhoudsopgave verzoekschrift;*
2. *Foto's Zomer van Antwerpen;*
3. *Schoolrapport november – december 2023;*
4. *Attest Atlas;*
5. *Contract studentenjob;*
6. *Foto's training gendergelijkheid en sociale relaties;*
7. *Begeleidingstehuis Home P.S.;*
8. *Getuigenis L.V.;*
9. *Getuigenis W.B.;*
10. *Getuigenis D.T.;*
11. *Getuigenis W.V.D.B.;*
12. *Getuigenis C.M.;*
13. *Getuigenis C.V.D.H.;*
14. *Getuigenis J.A.;*
15. *Getuigenis B.V.;*
16. *Getuigenis J.D.V.;*
17. *Getuigenis M.V.V.;*
18. *Advies klassenraad.”*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) *de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan op veertienjarige leeftijd ontvluchtte en dat hij bij aankomst in België vijftien jaar was. Verzoeker wijst op zijn regio van herkomst, zijn jonge leeftijd, de duur van zijn verblijf in België als westers land, zijn opvoeding en zijn leven in België. Hij voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt bij het verzoekschrift en de aanvullende nota van 28 november 2024 tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de aldaar aanwezige cultuur inzake waarden en normen, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Verzoeker dient bijgevolg aan te tonen dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde en persoonsgerichte vrees voor vervolging dient te koesteren ingevolge zijn verblijf in het buitenland.

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf als minderjarige in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (eigen onderlijning), (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

5. *In casu* blijkt uit de elementen van het dossier dat verzoeker Afghanistan op veertienjarige leeftijd in augustus 2021 heeft verlaten en op 19 juli 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming deed in België. Verzoeker werd wegens zijn minderjarigheid een voogd aangewezen.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming tal van documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen.

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde en sociale leerling is, die veel moeite doet om de Nederlandse taal te leren en zich ook met succes inzet voor zijn andere vakken. Verzoeker engageert zich voor school, is betrokken in de klasgroep en geniet veel steun van zijn leerkrachten, zoals blijkt uit de talrijke bijgebrachte stukken. Naast zijn studies doet verzoeker verschillende studentenjobs, onder andere als “runner” en “barbijspringer” in zomerbars en als bordenwasser in een restaurant. Uit de vele bijgebrachte getuigenissen blijkt dat hij enorm wordt gewaardeerd door zijn werkgevers en collega’s, die onder meer zijn motivatie, integratie en doorzettingsvermogen onderstrepen. Bovendien zet verzoeker stappen richting meer zelfstandigheid en woont hij op heden zelfstandig onder begeleiding. Verzoeker neemt duidelijk actief deel aan de samenleving en heeft een sociaal netwerk rondom zich opgebouwd.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en studentenwerk en zijn frequente contacten met onder meer zijn leeftijdsgenoten, leerkrachten, collega’s en voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving. Dit blijkt tevens uit de door verzoeker bijgebrachte stukken inzake zijn deelname aan trainingen inzake gendergelijkheidsrelaties en gezonde en sociale relaties.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als ‘gender apartheid’.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd.

Deze structurele discriminatie en uitsluiting van vrouwen en meisjes in de Afghaanse maatschappij heeft onmiskenbaar een invloed op het Afghaanse onderwijssysteem in het algemeen. Dat enerzijds het recht op onderwijs aan meisjes en anderzijds de toegang tot werk als leerkracht aan vrouwen wordt ontzegd, heeft een negatieve impact op (de kwaliteit van) het onderwijs in Afghanistan. Dit impliceert dat niet alleen aan meisjes het recht op onderwijs wordt ontzegd, maar dat ook het recht op onderwijs in hoofde van Afghaanse jongens kan worden aangetast. In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker op heden onderwijs volgt en dat uit de getuigenissen van zijn leerkrachten en het advies van de klassenraad blijkt dat verzoeker betrokken is bij de schoolgemeenschap en goede resultaten behaalt.

Te dezen dient benadrukt dat het begrip 'gegronde vrees' een subjectief en objectief element omvat. Er dient tevens hernomen dat minderjarigen mogelijks niet in staat zijn om hun vrees te uiten of, omgekeerd, de vrees overdrijven. Naargelang de specifieke omstandigheden moet derhalve een objectieve inschatting worden gemaakt van het risico dat de minderjarige verzoeker zou lopen, ongeacht diens subjectieve vrees.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers minderjarige leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in augustus 2021, omstreeks de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Gospandara, in het district Bagrami, in de provincie Kabul.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt. Hoewel verzoekers gezin zich in Afghanistan bevindt, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Minderjarige mannelijke verzoekers om internationale bescherming die zich in geval van terugkeer niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen in Afghanistan, kunnen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden inzake de specifieke sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeken die worden ingediend door minderjarigen die buiten Afghanistan een dergelijke gemeenschappelijke achtergrond of gemeenschappelijk kenmerk hebben ontwikkeld tijdens een identiteitsvormende fase van hun leven. De vereiste dat dergelijke gedragingen, kenmerken en overtuigingen alleen tot de vluchtelingenstatus kunnen leiden als ze voortkomen uit (toegeschreven) religieuze of politieke motieven moet derhalve niet voorhanden zijn.

Artikel 48/3, § 2, f) van de Vreemdelingenwet specificeert dat daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van daden van genderspecifieke en kindspecifieke aard. Dit omvat schendingen van economische, sociale en culturele rechten en van kindspecifieke rechten (bv. het recht op onderwijs). Het feit dat de verzoeker een minderjarige is, kan een centrale factor zijn bij het bepalen van de behoefte aan internationale bescherming, aangezien de vermeende vervolging enkel van toepassing kan zijn op (of onevenredig veel gevolgen kan hebben voor) kinderen, of omdat specifieke kinderrechten geschonden kunnen worden.

Dienvolgens stelt de Raad vast dat minderjarigen die hun internationaal erkende mensenrechten laten gelden en/of non-conformistisch gedrag, waarden en overtuigingen hebben aangenomen, en daardoor worden gezien als personen die zich niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen, kunnen worden beschouwd als een bepaalde sociale groep, vooral - maar niet uitsluitend - als de aanneming van deze kenmerken, waarden en overtuigingen plaatsvond in een identiteitsvormende fase van hun leven.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van deviant gedrag inzake de heersende (sociale) normen beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de

bestrafingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in hoofde van verzoeker als minderjarige een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Tevens blijkt dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

7. Ten overvloede merkt de Raad op dat hij er zich terdege van bewust is dat de erkenning van de vluchtelingenstatus een mogelijkheid tot gezinshereniging opent. Of gezinshereniging in het belang van verzoeker is, moet in het kader van die specifieke verblijfsprocedure door de bevoegde diensten manifest worden onderzocht.

8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS